

טוב לחסות בה'

הדלקת נרות: 19:20
יציאת השבת: 20:24
רבינו תם: 20:54

תגובות והערות: 0506425002 - משפחת אחיאל. כתובת: משה בריל 9, ת"א. מצווה לעשר לעלוני שבת!

הצייר הטוב ביותר בעולם

פרשת השבוע: פרשת שלח לך.

324

בכל יום אנו אומרים בתפילה: "אין צור כאלוקנו", ופירשו חכמים: "אין צייר כאלוקינו". אך מה השבח שיש לבורא עולם שאין צייר כמותו? וכי ממתי הקב"ה הוא צייר? אלא מסבירים רבותינו שכאשר נרצה לדעת מי הוא הצייר הטוב ביותר בעולם, נבחן זאת על פי שנראה איזה ציור הוא הכי יפה, הנראה אמיתי ממש כמו במציאות. ציור כזה שאנשים רבים יוכלו להתבלבל ולחשוב שהוא אמיתי.

כך אומרים חכמים, "אין צייר כאלוקינו", כלומר, הקב"ה עושה את העולם בצורה כזו שכולם חושבים שזוה אמיתי: כאילו האדם הוא המחליט והמנהל, כאילו הוא זה שעושה פה את הכל, אך האמת היא, שהכל זה ציור כה מוצלח של בורא עולם שכבר קבע את הכל מלכתחילה, רק לעינינו זה נראה כאמיתי. כי האדם לא יכול לשנות במאומה את מה שגזר וקבע הבורא: אם הבורא גזר שאגיע למקום מסוים בשעה תשע בבוקר, לא אוכל להגיע שניה אחת לפני כן, כי גם אם אצא שעה לפני כן - ה' יסובב פקק שיעכב אותי. על האדם לדעת שכל דבר, ולו הקטן ביותר בחייו, מכוון ומצוייר כבר על ידי הבורא, ועליו לקבל באהבה ובסבלנות את כל מאורעותיו, כי כולם בגזירת עליון.

לפניכם מעשה מדהים המראה לנו עד כמה כל הנעשה בעולם הוא בגזירת הבורא ובהשגחה מדוקדקת לשלם לאדם כפועלו: "בתקופת מלחמת המפרץ, בשנת התשנ"א (1991 למניינם), רעשה מדינת ישראל. כולם חששו מירי טילים כימים מעיראק. אזרחי המדינה ירדו למקלטים כשהם רועדים ומפחדים. תושבי העיר 'בני ברק', החליטו שלפני שהם יורדים למקלטים הם הולכים להתיעץ עם מרן הרב חיים קנייבסקי שליט"א, שיאמר להם כיצד לנהוג בשעות קשות אלו שכולם מפחדים. שמע הרב קנייבסקי את הדברים והדהים את כולם באומרו: "תמשיכו לנהל אורח חיים רגיל, בבני ברק לא יפול אף טיל!". בני ברק מוגנת ע"י דפי גמרא המסוככים עליה", פסק הרב.

הדבר התפרסם ברחבי העיר והתושבים המשיכו לנהל אורח חיים רגיל. ואכן באמת בסיום המלחמה ראו את נס הגדול: עשרות סקאדים נחתו בערים הסמוכות לבני ברק, אך בבני ברק עצמה לא נפל אפילו טיל אחד קטן! אומנם, טיל אחד נפל בגבול 'בני ברק' - 'רמת גן', והרג במקום רוכב אופנוע בודד שנסע במקום.

ומי היה אותו רוכב אופנוע שמת מהטיל? היה זה יהודי מסכן שלא זכה להכיר את דרך התורה הידוע לאנשי העיר. בכל ערב שבת, כאשר נשמעת הצפירה בעיר נוהגים בבני ברק לחסום את הכניסה לעיר כדי לשמור על קדושת השבת. והנה, אותו רוכב אופנוע, היה פורץ את המחסומים בכניסת השבת ונכנס עם האופנוע אל תוך פאתי העיר על מנת לעורר את זעמם של התושבים. בדיוק עם אותו אופנוע - מת אותו אדם ישירות מהטיל!".

כולם ראו כיצד מי שמנהל את המלחמה ומי שמכוון את הטילים, היה אך ורק בורא עולם בכבודו ובעצמו. הכל נראה ממש אמיתי, כאילו יש מי שמאיים עלינו והוא שולח טילים, אך האמת היא שהכל זה ציור שלם של בורא עולם שקובע איפה ינחת כל טיל, ציור שבו לכל אדם נגזר כמה ירוויח, מתי יגיע לכל מקום, כמה רגעי שמחה ואושר יהיו לו במשך היום, האם יצליח בלימודים ובמסחרו - הכל ציור של בורא עולם!.

האדם המאמין חי תמיד ברוגע וסבלנות, וגם אם קורה לו דבר שלא הולך כפי שרצה ותכנן, הוא תמיד רגוע ויודע שהכל זה חלק מציור שקבע וצייר הבורא, ומה שצריך להתרחש יקרה בכל מקרה, כי אין לשנות מגזירת הבורא. וקבע הרמב"ן הקדוש: "אין לאדם חלק בתורת משה רבינו, עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו שכולם נסים אין בהם טבע ומנהגו של עולם, בין ברבים בין ביחיד, אלא אם יעשה המצות יצליחנו שכרו, ואם יעבור עליהם יכריתנו ענשו, הכל בגזרת עליון!" (סוף פרשת בא').

לרפואה פרנסה
ההצלת: הרב עובדיה יוסף בן גוריה. הרב שמעון בן בכריה. מ"ס מנשה ואורה אחיאל. מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מ"ס מרים בת גליה. אבישי דוד בן ברכה, ברכה בת דורה דבורה. צילה בת ברכה. יעקב בן לינדה. משה חיים בן מרים, יעקב בן מלכה. עילום שם הביאת המשיח, הילה, לאה ומרים בנות ליאורה לריסה. ליאורה לריסה בת זבו זוליה. רחל, יעל ופנינה בנות אירנה איסטט. שולמית בת חתן, ברוך בן גוריה.

לזיווג הגון - רפאל בן מרים, יעקב ויהודה בני מלכה. יהודה צבי בן דבורה, חנה אנה בת רביה ורותם בת גאולה.

זרע בר קיימא - שלום בן יונה, שרון בן מלכה, פרידה בת עמליה.

לעילוי נשמת - הרב יעקב חי בן מרגלית, מ"ס צדוק בן נור, מלכה בת אסתר, תמרה בת מזל. מזל בת דוד ובת שבע. אורי חי בן רינה יריב בן גאולה. אברהם בן אלה. ישעיהו בן יצחק. רות בת גוסרת יצחק בן עליזה. יוסף בן אנגלינה. אפרים בן רחל. ר' יצחק בן טופחה. ר' שמעון בן סאסי סופיה, גבריאל בן סמינה. אסתר בת עישה, שלום בן תמו, דוד בן אסתר, רחל בת קלמי. אליהו מאיר בן סימי איפרגן, עובדיה כהני. לואיזה עליזה בת שמחה. זוהרה טימסטית בת מרים. שמעון בן זוהרה. רחמים בן צ'חלה. אייל בן טובה, איריס בת מלכה ועמרים בן איזה, דוד בן זינת שרה, שמואל בן טובה לאה, סלימה סניורה בת רחל, ניסים בן ויקטוריה.

רוצים הקדשה שנתית צלצלו.
0506425002

נא לא לעיין בזמן התפילה - למנוע יצא שכרו בהפסדו - שכר לימוד תורה בשבת פי אלף מלימוד תורה ביום חול - טעון גניזה!

הלכות תכשיטי אשה בשבת
סימן שג', מתוך הילקוט יוסף

האם מותר לאשה לטלטל תכשיט בשבת?
1 נהגו הנשים להקל לצאת בשבת לרשות הרבים בכל מיני תכשיטים שהם לנוי וקישוט: טבעת שעל אצבעה, צמיד, שעון, שרשרת, סיכה, גגילים שבאזניה, וכדומה. ובלבד שתענווד אותם דרך מלבוש, ולא תקחם בידה או בכיס בגדה. והמחמירות על עצמן שלא לצאת לרשות הרבים עם תכשיטין כלל, תבא עליהן ברכה.

האם מותר לה לטלטל תיק יד בשבת?
2 אסור לאשה לצאת בשבת לרשות הרבים עם תיק או ארנק בידה, אף אם עומד לנוי וקישוט בלבד. ואף במקומותינו שיש עירוב, ראוי להחמיר בזה לדידן.

האם מותר לאשה לקלוע שיערה בשבת?
3 אסור לאשה לקלוע את שיערה בשבת וכדי לעשות צמות, ולא להתיר קליעתה. וכן אסור לקלוע בשבת את השערות בהנחת סיכות מיוחדות הגורמות שהשערות יהיו מגולגלות כמו בקבוקים קטנים. אבל מותר לקבץ את השערות המפוזרות

סגולות לעין הרע (עצה ותשיה)
1 כותב השערי צדקה (סי' קכח): "אדם הנותן צדקה בסתר ללא פרסום או התפארות - זוכה לשמירה גדולה מעין הרע."
2 אומרת הגמרא במסכת ברכות (נה"ב): "אדם החושש שמא הוא עצמו יתפעל מדבר מסוים ויכניס בו עין הרע - יסתכל על הדופן השמאלי של חוטמו", ויש בזה סוד גדול.
 סיפר הגאון ר' חיים קנייבסקי שליט"א כי פעם אחת ראו את הגאון ר' אליהו דושינצ'ר זצ"ל כיצד הוא מתאמץ לסגור עין אחת במשך זמן רב בשמחה מסוימת. שאלו את הרב לפרש הדבר,

סגולה לעין הרע

והרב השיב כי ממולו יש וילון יפה והוא חושש שיגרום שיהיה בו עין הרע, ולכן הוא סוגר את עינו הימנית על מנת שיראה את צד האף השמאלי, ובכך לא יזקק הוילון מהעין הרע.
3 ילד שחלה בפתע פתאום ללא סימנים מוקדמים, מסתבר שחלה מחמת עין הרע, לכן, אחד מהוריו יניח את ידו הימנית על ראש הילד ויאמר הפסוקים: "אוסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתונו", "וישא בלעם את עינו וירא את ישראל שוכן... רוח אלוקים", "ויאני ברוב חסדך... אל היכל קודשך ביראתך", ואף המגיד הקדוש מטריסק זצ"ל השתמש בסגולה זו.

להפנת ספר 'צצה ותשיה': 03-5707894

הלכות חלדת ריח בשבת
סימן שכב', מתוך הילקוט יוסף

המפוזרות ולתקנן ביד, או לקשרן בסרט גומי או בקשת וכדומה. ***
האם מותר להסתרק בשבת?
4 אסור מדרבנן להסתרק במסרק בשבת. אבל מותר להחליק את השער במברשת בגדים רכה, או ביד. ***

האם מותר למרוח לק על הצפורניים?
5 אסור לאשה לתת לקה על הצפורניים בשבת, ואין הבדל בין לקה צבעונית ללקה שקופה. אך אין לאשה להסיר את הלקה מעל צפורניה בשבת. ***

האם מותר להתבשם בשבת?
6 אסור לתת ריח טוב (כבושם) על גבי מטפחת ובגד וכדו', משום מוליד ריח, [שהמוליד דבר חדש קרוב הוא לעושה מלאכה חדשה בשבת].

אך מותר לזלף ריח טוב על הפנים והידיים, שאין דין מוליד ריח בבשר האדם, ומותר גם לזלף ריח טוב על שערות הראש או הזקן. ***
האם מותר להכין סודה בשבת? ***
7 מותר לעשות מי-סודה בשבת על-ידי הכלי המיוחד לכך "סיפולקוס" או "סודה סטרים" ובלבד שיעשה זאת לצורך שבת.

המפתח לתקשורת נכונה

סובב את הדברים כך, לאט לאט, עד שבסופו של דבר הוא יאמר את הרעיון... כאילו הוא אמר, ואתה רק המסכים לדבריו... זה הכל. כאשר אני פוקד על אשתי 'עשי כך וכך!', היא תעשה, הרי "אשה כשרה עושה רצון בעלה", אבל באיזשהו מקום גורם לה הדבר להתנגדות או להתמרמרות מסוימת. אך אם אני זורק רעיון, ואנו מפתחים אותו יחד, ולאט לאט אני מכוון ומכוון, עד שהיא עצמה תעלה את הרעיון, ואני אגיד: "כן!"

מיעקב אבינו ע"ה, נלמד כיצד יוצרים תקשורת נכונה: אחרי שיעקב אבינו התגורר בבית לבן עשרים שנה, הוא קיבל נבואה מהקב"ה "שוב אל ארץ אבותיך". רחל ולאה, היו תמיד בראש משותף עם יעקב לעזוב את המקום, הם ידעו וחיכו לרגע בו יעזבו בית אביהם הרשע ויעלו ארצה. סביר היה להניח כי ברגע שיעקב יאמר להן כי הגיע הזמן לחזור אל ארץ אבותיו, הן יאמרו: "אין בעיה, חוזרים".

אומנם, כאשר הוא מקבל את הידיעה מה' לכאורה עליו לקרוא לרחל ולאה, ולומר: "הגיעה השעה, מחר אנו זזים מפה". אך מה עושה יעקב אבינו? קרא לרחל ולאה אל צאנו, ונתן להם נאום - 9 פסוקים! מתחיל לספר להן סיפור שלם. רק בסוף הוא אמר להן: ה' נגלה אלי בחלום ואמר לי "שוב אל ארץ אבותיך". מדוע סיפר להם יעקב סיפור שלם לפני כן? התשובה היא: יעקב אבינו ידע, שעם כל רצונו להיפטר מהבית הנורא של לבן אביהן הרשע, עדיין לא קל לעזוב מקום שרגילים אליו עשרות שנים לכן לימד אותנו יעקב אבינו שלא יורים במכה אחת, אלא לאט לאט. מתחילים מסביב ולאט, עד שמגיעים אל הנקודה. לרכך ולרכך, ורק בסוף לומר את המילה הקשה. כך היא תקשורת בין בני אדם, כך מביאים את הזולת לקבל את הדברים בצורה טובה. כאשר מטרתך שהשקפתך ודעתך יתקבלו על לב היושב מולך, בצורה הנוחה ביותר, ושהוא יעשה כדעתך בלי שום התנגדות - תן לו שהוא יאמר את הדברים שאתה רוצה לומר.

הוא ידע שאם יציע רעיון מעשי, מיד המורה יתנגד. אז מה עשה? המשגיח פשוט הלך עימו סחור סחור. התחיל לפטפט עימו סתם: "מה נשמע בכיתה? איך הולך עם התלמידים?", לאט לאט, עד שהגיעו לשוחח על הבחור המיועד. ואז כמה שאלות הכוונה לכאן ולשם. לאט לאט כיוון אותו, וכיוון, עד שההוא אמר את הרעיון. המשגיח רק הנהג בראשו ופטר: "כן, זה רעיון הגון, רעיון טוב!". נתן לו להרגיש שהרעיון והחכמה היא שלו. "נכון, את הכבוד הפסדתי", אמר המשגיח, "אבל הילד קיבל את הטיפול הנכון".

הפנ נחום יאמנה
 מהספר 'כף'

על מה הי' כוונתו?

ל חיים ארוכים 35

כאשר הגיע המכשף הגדול, שונא ישראל, בלעם הרשע לקלל את ישראל, נעשה נס ובמקום לקללם החלו לצאת מפיו ברכות ושבחים לישראל. אך אומרים חכמים (סנהדרין קה) שכל ברכותיו חזרו בחזרה להיות קללה לישראל, מלבד ברכה אחת שנשארה ולא התהפכה לקללה, והיא: "מה טובו אהליך יעקב, משכנותיך ישראל" – ברכה לבתי הכנסיות ובתי המדרשות של ישראל, שיהיו מבורכים ומקודשים עד סוף כל הדורות, שכל אשר יתפללו וילמדו בהם יעלה קודש לפני ה'. אפילו בלעם הרשע לא הצליח לקלל את בית הכנסת מרוב קדושתה. בשנת הת"ח, לפני כ-370 שנה, עבר עם ישראל את אחת התקופות הקשות בחייו, מאות אלפים של יהודים נרצחו, עונו וסבלו מאסונות קשים שנעשו באותה שנה ע"י הגויים הארורים. הם השחיתו ספרי תורה ותפילין, שרפו ילדים באש, ואף את המקובל האלוקי ר' שמשון מאוסטרופולי זצ"ל ואת כל ישיבתו הרגו בחרב. היתה זו אחת השנים הקשות ביותר שעברו היהודים. הגאון האלוקי, ר' יוס טוב הלוי זצ"ל, בעל ה'תוספות יום טוב', שחי באותה תקופה, לא יכל לסבול את מה שעניו רואות והוא החליט לעשות 'שאלת – חלום', בה ישאל את פמליא של מעלה, על מה ולמה באו כל האסונות והגזירות הקשות על רבבות מעם ישראל? והשיבו לו בחלום: "כי גזירות המוות והאסונות באו מחמת שמזלזלין בקדושת בית הכנסת ובית המקדש ומדברים בהם דיברי חול. שבעיני בני אדם זה נראה דבר קל, אך בשמיים הדבר חשוב לאין ערוך ולאין שיעור". כששמע זאת הגאון החל לעורר בכל כוחו על חומת הדיבורים בבית המקדש מעט, ואף עשה 'מי שבירך' לכל מי שלא היה מדבר בתפילה. ישנו מעשה נורא ואיום, שאירע לפני כ-200 שנה, המובא בספר "דברי משפט", לגאון ר' חיים אורבאך זצ"ל: "היה זה בעיר 'פוזנא' שבפולין. ביום בהיר פרצה מגיפה קשה בעיר והחלה לכלות ברבים וטובים מבני העיר.

רבי נתנלי כ"ץ זצ"ל, המרא דאתרא של העיר, הבין שיש קיטרוג בשמיים וגזר יום תענית ותפילה, כשהוא מודיע ואומר שכל מי שיודע אודות דבר חשוד או שלילי שאירע בעיר, מחויב לבוא ולהודיע לבית הדין, כדי לדעת מדוע יצא חרון אף ה' עלינו, ומה אנו דרושים לעשות כדי לעצור את המגיפה. והנה, הגיעו שניים מתושבי העיר, וסיפרו לר' נתנלי כ"ץ על דבר מוזר שהבחינו אצל אחד מחכמי העיר – רבי שלמה זלמן אורבך (סבו של רבי חיים מספר הסיפור). הם סיפרו שבכל לילה, בהגיע שעת חצות, יוצא רבי שלמה זלמן מביתו עם מנורה קטנה, ופונה אל היער שמחוץ לעיר. הם החליטו לעקוב אחריו באופן שלא ירגיש בהם, אך לאחר שנכנס ליער, הוא נעלם מעיניהם, והם חזרו בחזרה לעיר.

אמר להם רבי נתנלי: "אבוא עימכם הלילה ליער כדי לבדוק זאת". וכך עשה. בלילה, הרב הלך ביחד עם האנשים, והם עקבו אחר רבי שלמה זלמן ביער. ר' שלמה זלמן צעד לו בשקט עם מנורת לילה קטנה ביער החשוך, עד שהגיע למקום מסוים בו הוא נעצר, הוא כיבה את המנורה, ישב על הארץ והחל לומר תיקון חצות בקול בכי ודמעות שלישי, ששבר את לבם מרוב צער. אולם, היה דבר משונה שעורר את תימהונם. הרב ומלוויו שמעו קול נוסף, בלתי ידוע, מלבד קולו של ר' שלמה, שאמר יחד עמו את התיקון. הם התבוננו לעבר ר' שלמה, אך לא ראו אף אדם שנמצא לידו. מהיכן בוקע קול נוסף? הרי אנו שומעים שני אנשים בוכים? ר' שלמה סיים את תיקון החצות וקם ממקומו. מיד קפצו לעברו ר' נתנלי כ"ץ ומלוויו ואמרו לו: "עתה ראינו בעינינו כי איש קדוש אתה. אך אנו מבקשים ממך שתספר לנו מהיכן הגיע

הקול הנוסף ששמענו? הרי ישבת שם לבדך?..."
 ר' שלמה ניסה להתחמק ואמר במבוכה שוודאי הקולות וההד שביער גרמו מן הסתם שישמעו קולות של שני אנשים. אך ר' נתנלי כ"ץ היה משוכנע בכך ששמע שני אנשים ואמר לר' שלמה: "גזרני עליך בכח המרא דאתרא של העיר, שתאמר לי מהיכן הגיע הקול השני באמירת התיקון?". ר' שלמה נכנע לציווי הרב וגילה את הסוד: "נוהג אני במשך שנים, להתאבל על חורבן בית מקדשנו ועל צערה של השכינה. והנה נתנו לי מתנה מן השמים, שבכל לילה, מגיע מעולם העליון ירמיהו הנביא ובא אלי ליער, לומר עמי תיקון חצות". נחרד הרב כ"ץ למשמע הדברים ואמר לו: "אם כן, שאל מחר את נשמת ירמיהו הנביא מדוע פרצה המגיפה הקשה בעירנו?". ר' שלמה הבטיח לקיים הדבר. למחרת, עשה שוב את דרכו ר' שלמה אל היער והחל לומר עם ירמיהו הנביא את תיקון החצות, ולבסוף שאלו: "מדוע מתוחה מידת הדין בעירנו ורבים סובלים מאסונות קשים וצרות נוראות?..." השיב לו ירמיהו הנביא: "דע, שארבעים שנה קודם שנחרב בית המקדש, הוא כבר היה צריך להיחרב, אך מכיון שלא היו מדברים אז דברים בטלים בבית הכנסת, בית המקדש נשאר על תילו עוד ארבעים שנה ולא נחרב, אף על פי שהיו רשעים באותו דור, אך כשהתחילו לדבר בבית הכנסת, נחרב בית המקדש, וכל הצרות, הגלויות והמחלות ל"ע הגיעו". סיפר ר' שלמה את הדבר לרבי נתנלי כ"ץ והוא הכריז בכל העיר על איסופה דחופה. כל אנשי העיר הגיעו לדרשה, ור' נתנלי החל לספר לכולם את כל אשר אירע לר' שלמה אוריבך ואת אשר גילה לו ירמיהו הנביא מהשמיים. מיד געו כל העם בבכיה, וקיבלו באותו מעמד לעמוד על המשמר שלא ידברו דיברי חול בבית הכנסת. והנה פלא, מיד אחר רגע הקבלה, המגיפה הנוראה נפסקה ממש כלא היתה!". (דברי משפט) עמד והכריז בדורנו הרב וואזנר שליט"א: "דעו, שאם היינו מתחזקים שלא לדבר בבתי הכנסיות, היינו יכולים להעביר מהעולם את המחלה הנוראה!!!".

דרשו חז"ל על הפסוק: "כרום זלת לבני אדם" – זוהי התפילה שעומדת ברומו של עולם ובני האדם מזלזלין בה. לנו הדבר נראה כמילים קטנות ופעוטות, כגון: איך בעבודה? מה המצב? אך לפני ה' הדבר חמור ונורא ובשמים מקפידים על כך: אם היה האדם מתגבר בשעת התפילה ולא מדבר דיברי חול – הוא היה חוסך מעצמו צער רב מחייו!

שירת הבריאה

כל הנבראים כולם: הצמחים, החיות, השמש, הירח והכוכבים ואף כל החפצים הדוממים – שרים שיר ושבח לקב"ה בכל רגע, מגלים לנו חז"ל.
ואם חלילה יפסיקו לרגע משירתם ותשבחתם לה' – תיפסק חיותם וכוחם. כך אומרים רבותינו ז"ל שכאשר רצה יהושע לעצור את השמש במלחמה נגד גבעון על מנת שיוכלו לסיים את המלחמה לפני השקיעה, פקד עליה יהושע ואמר: "שמש בגבעון דום". אך כיצד הצליח לעצור את השמש? מה עשה לשם כך? מגלים חז"ל: פקד עליה יהושע לעצור את שירתה, שכל זמן שהשמש שרה, היא נעה בשמיים, אך ברגע שתפסיק חז"ל לשיר – תיפסק תנועתה!
"כל הנעשה לו נס ואומר שירה – בידוע, שמוחלין לו על כל עוונותיו", קובע התלמוד, מפני שהשירה אהובה לפני ה'. ישנו חיבור קדוש ויקר הנקרא "פרק שירה", בו מובאים השירות ששרות כל חיה וצמח בבריאה.

פרק השירה בכל יום. (ילקוטי תורה' פרשת ואתחנן) ואף רבנו החת"ם סופר נהג לאומרו בכל יום. (מנהגי החת"ם סופר – תומר דבורה א' ז). מספר רוני מירושלים: "שלוס, שמי רוני, אני בן 28 ולומד בשיבת "עץ הדעת" בירושלים. עד לפני כחמישה חודשים הייתי עדיין רווק, חיכיתי לזיווגי במשך הרבה מאד שנים, סגולות ותפילות שניסיתי היו ללא הועיל. חברי, שהוא כבר אב ל- 2 ילדים, הציע לי לומר 'פרק שירה', וחשבתי לעצמי שאין לי מה להפסיד, אם לא יועיל – לא יזיק.

כך בדיוק, אומר הצדיק, כשקורא האדם את פרק השירה, הוא קורא את שירתם של כל החיות, כאשר הוא, האדם הקורא, עומד בראשה של התזמורת ובאמירתו הוא נותן כח לכל הבריאה לומר שירה, ובזכותו האומר את השירה יורד שפע רב וברכה. לכן אומר הצדיק: "כל העוסק בפרק שירה, לא ירגיש כאב ודוחק הפרנסה" (כנף רננים). ר' גמליאל ממונציליסי זצ"ל, תלמיד הרמ"ע מפאנו, כותב שסגולתיה העצומות של פרק שירה, אינן למי שגורסה בפיו בלבד, אלא למי שיתבונן בשירת החיות ויקח מהם איזה מוסר השכל. ואף מספר ר' גמליאל ממונציליסי זצ"ל: "מעשה אירע לי, פעם אחת הייתי רוכב על סוס, ופגעו בי צמד פרדים, וכמעט הייתי בכל רע, לולי ה' שהיה לי והצילני, השבח וההודאה לה' יתברך אשר אליו השלכתי יהבי. וכה עשיתי, עמדתי על עמדי ואפנה פנים אל כל הפרדים כולם, ואביטה בהם, ואמרתי את שירת הפרד "יודוך ה' כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך" וכו', אחר כך הלכתי לדרכי לשלום, והפרדים שקטו והלכו להם לדרכם. ומכאן למדתי מהו זה שאמרו וניצול מפגע רע". (מספרים תהלות ה')

"כל העוסק בפרק שירה, כל שוד ושבר יורחק מעל גבולו". (ר' מרדכי וועבר זצ"ל) וכתב הגאון ר' מרדכי גרוס שליט"א: "אשה המקשה לילד, יאמרו האיש והאשה את פרק שירה, ויועיל בע"ה שתלד בנקל. כמו כן יקבלו על עצמם לומר פרק שירה אחר שהלידה תעבור בשלום, והוא הודאה ושיר ושבח לבורא עולם". (הכל יודוך' א' יב)

"כל העוסק בפרק שירה, הרי הוא מזומן לעולם הבא בלא דין ובלא יסורין, בלא דין ויסורים של חיבוט הקבר, ובלא דין ויסורים של גיהנם". (שער שמעון)

אוצר כה יקר הנתון בידינו אשר נכתב על ידי דוד המלך כשסיים את ספר התהילים. (להזמנות פרק שירה עם תמונות – 03-9089244)

התחלתי מאותו יום לומר את פרקי שירה, ומה אומר לכם, את הניסים והנפלאות שראיתי מאז, אין כמעט מילים לתאר. הכל התגלגל במהירות כזו, כך שביום ה-40 לאמירת פרק השירה, זכינו לשתות 'לחיים' במעמד סגירת השדוך המושלם ביותר. כיום, אני נשוי כבר חודש, מאושר ב"ה, ועדיין ממשיך לומר בכל יום פרק שירה, כדי להודות לבורא על הנס הגדול וכן כדי שהברכה שהגיעה אלי, תשאיר אצלי".

בספר "כנף רננים", המשיל ר' חנוך זונדל לוריא זצוק"ל את מהות שירת הבריאה לתזמורת גדולה עם כלי נגינה שונים, אשר כל כלי נגינה נותן את קולו וביחד זה הופך להיות למוזיקה אדירה של שבח והודיה לה'.

"את פרק השירה", אומר רבנו המב"ט, "חיבר דוד המלך ע"ה ברוח קודשו אחר שסיים לכתוב את ספר התהילים". וממשיך המב"ט, בספרו 'בית אלוקים' וכותב: "אמירת פרק שירה, יש בו יתר שאת ומעלה מספר תהלים. כל מזמור יש בו סגולה להנצל מרעה או להביא טובה פרטית, ופרק שירה הוא מיוחד ומסוגל לדברים כוללים כל מיני הצלה". מעלתו גדולה מספר התהילים. כה גדול ויקר פרק שירה זה, עד שמעיד התנא האלוקי, ר' אליעזר בן הורקנוס, בספרו 'פרקי דרבי אליעזר': "כל העוסק בפרק שירה בכל יום אני מעיד עליו שהוא בן עולם הבא, וזוכה ללמד וללמד, ותלמודו מתקיים בידו, וניצול מיצר הרע, וזוכה לימות המשיח". מובא בכתבי האריז"ל שיש לומר את

תגובות: 050-6425002
 פתוח: משה כהן 9, ת"א, טפ"א אכ"ח
 daniel777achiel@gmail.com

★ מעוניינים לפרסם דבר קדושה? ★
 אהבים את העלון ורוצים לעזור במימון?
 כל תרומה תתקבל בברכה לזכיו מאות מטפחות!
 ★ הענר והברכה שתזכו כולו שלכם ★

האלון מוקדש לרכישת אורה כת ג' מילה
 ומשה כהן

ההקדשה למרכזית!

העלון מוקדש לרפואה, הצלחה ופרנסה: לונה בת דוריס, פייג שמחה בת חלימה ברכה, ניסים ונופר רוקה, לינוי בת ציפורה, מיכאל בן מנשה. זרע של בר קיימא: סיגלית בת מול, שלי חגית בת שולמית, מעיין בת סיגלית, אבישג בת אסתר. זיווג הגון: יוחאי בן שרה, רוזן בן ניצה, שיפרה בת חנה לעילוי נשמת: חביב בן מרדכי, ציונה בת אילנה, טובה בת חנוס. ת.נ.צ.ב.ה

תרמת סך ש"ח וזיכית
מאות משפחות בכל הארץ!
 חשבון בנק דואר 20-783-220.

העלון מוקדש לעילוי נשמת מורנו ועטרת ראשנו
צדוק בן יחיא מעודה ת.נ.צ.ב.ה.

חידה: מהו הדבר שגורם לאדם לטעות טעם של חיות? (ג.מ.א) חידה: מהו הדבר שגורם לאדם לטעות טעם של חיות? (ג.מ.א) חידה: מהו הדבר שגורם לאדם לטעות טעם של חיות? (ג.מ.א)